

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Belső farkasutca 78. sz. alatt gr. BÄNFŐI ház emeletében.

Megjelen e lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délnen. Ára évenként 3 ft. o. é. Hirdetés: Ár: négyhasábas sorért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 krajczár o. é. s minden hirdetés után 20 kr. bélyegdíj. Előzetes s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltek. A nyilatkozati cikkek sora után 25 kr. előleges befizetés mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Rendkívüli előzetési felhívás.

Az országgyűlés határnapja közeledte alkalmából a jelen hó kezdetével rendkívüli előzetést nyitunk.

Az előzetési feltételek:

jun. — aug. 3 óra 3 forint.

jun. — sept. 4 óra 4

jun. — dec. 7 óra 7

havonként 1

Az előzetési pénzek kiadók Stein János középúti könyvkereskedésbe bérmentve küldendők.

Közlöny, jun. 6.

(D) A pártközlemnek egy kitűnő jelensége adta elő magát Dobokamegyében, a miről lapunk közelebbi számában körülmenyes értesítést tettünk. Az ottan történt eset mint mindenkinél, úgy a kormányzásoknak, és udvari korlátoksnak méltó indignációját keltheti fel, midőn megfontolandják: kik voltak az ottani eljárás tényezői? s hogy a bizottmányi tagok nak is éppen azon része lúte e sajátosság játékok, mely az ideiglenes bizottmányi szabályzat helyes voltát ő felségéhez intézett hála felirattal is elismerte.

Ha valaki az 1791-ki XII-dik, és 1848-ki XVI-dik t. cikkben látván a magyar megyei élet alaptörvényeit, és ez alaptörvényekben a politikai jogok garantálását, egy octroyált bizottmányban résztvenni nem akar, ezt érti minden politikus, ezt miut ellenzéki eljárást kellőleg méltatja minden kormány, s sértetlenül hagyva a szabad vélemény jogát, gondoskodik, hogy elzárja más pártnyalatok által vigye ki, a kik a kormány céljaiban inkább biznak.

Azt is értjük, hogy ha valaki egy octroyált tanácskozási ténre belépik, habár annak szerkesztését s hatáskörét a törvényekkel nem összhangzónak látja; de elzárja azt, mint nyújtott közeget felhasználni arra, hogy a kormányhoz kérvényt s felvilágosítást terjesztszen a nemzet óhajta, közvéleménye és kívánata mellett, sőt tán intézkedéseket is tegyen, jogfenntartás mellett ideiglenesen a belső rend, a vagyon- és személybátorság érdekében, a miről minden politikai harc között a népek és kormány gondoskodnia egyiránt kötelessége.

Annak is elég példáját látjuk, hogy egyének vagy pártok mennek be összehívott gyűlésekbe, s óvakodnak annak ellenében és a gyűlést tömegesen ott hagyják; megtörténik, hogy egyes kérdésekre a minoritás nem tartva valamely gyűlést határozatképesnek, ott hagyja azt.

De hogy oly egyének, a kik valamely gyűlést érvényesnek és jogosultnak elismertek, sőt azért halálközvetet is mondtak, arra általuk törvénynek elismert szabályszerint meghívva, sőt a praetoriumnál is megjelenve, a miatt, hogy véletlenül magokat kisebbségben lenni találják, az elnök megjelenése után is helyüket el ne foglalják, s elménnek látszó éretlenségükön a gyűléssel szomszédos termekben egymás közt nevesse, hogy a polgári engedelmesség ily megtagadása mellett gunyt üzzenek azokból, kik a gyűlést törvényesen nem ismerve oda mégis politikai ildomból jelentek meg, s gunyt azon hatóságból, mely a gyűlést összehívni rendelte: mind ez oly dolog, a mit nevéne nevezni nem akarunk.

A legkedvezőbb véleménynyel is ezt politikai éretlenségnek neveztük. Igen, mert ha

ama tisztviselők és bizottmányi tagok több politikai érettséggel bírtak volna, elzárjokat ildomosabb és jogszerűbb uton kiviheték vala.

Ha ők látták, hogy pártfelek kellő számmal meg nem jelentek, hatalmukban állott volna a megjelentekkel megkezdeni a tanácskozást, s az első vagy második kérdésnél elzárjokat állítani fel, s kimondva itt, hogy a majoritás által jogait serte látják, s teljesebb gyűlést kívánnak — a gyűlést ott hagyni. Ekkor azon cél, hogy a választó bizottmányt ne a magyar többség alkossa, elérhető lehetett volna a nélkül, hogy ily gyermekies, és a bizottmányi megjelent tagjait, valamint az ország kormányát egyiránt sértő eljárásra szükség lett volna.

Ha mi kárörömmel viseltetnénk, nagy szerencsénknek tartanók azt, hogy nézetellenes seinknél a politikai fejtelenség ily kikiáltó példájára mutathatunk, mint a minő Dobokamegyében történt; de nem tudunk semmi felfordultágon örövendeni, sőt szívünk mielyen elszomorodik, midőn idejutva látjuk szegény hazánk sorsát.

Mindenki azt kérdezi itt: mi lehet ezen rendtelenségnek imputatioi következménye?

Kérdésen kívül hisszük, hogy miután a kormány intézkedését ily feltűnő esettel a bizottmány azon tagjai játszták ki, a kik magukra nézve az octroyált bizottmányi szabályzat kötelező hatályát annak tettleges elfogadása s hálafelirat általi megköszönésével bevallottak, fel nem tehető, hogy a kormányzás az ily megyei csínyeket elnézze.

A politikai harc lehet bármely éles természetű, de az egymásiránti tisztelget, a politikai ildomot felugni nem szabad; mert akkor végre is az ily iskolában nem nevedett honfiak a közdolgok iránt igen elesügednének.

Ezen helyzet szerint a Dobokamegyében gorombán megsértett magyarok joggal emeltek panaszt a kormányzókhoz, s joggal várnak elégtételt.

Ők nemcsak az oda utazással, az uti és az ottani költségekkel lőnek zsisabazva, habár van köztük, ki éppen Pestről utazott le ama bizottmányi ülésre, s meglehet — legalább feltehető — mikép ugy rendezte dolgait, hogy holnap már mulhatlanul vissza kell térnie, s e szerint ő mások esele miatt szavazati jogából kiforgattatik; de zsisabazva voltak a pénzköltségnek fontosabb helyzeti elnyőhőli eselszövényes kiforgattatásuk által?

Ha nem tetszett a román bizottmányi tagoknak oly létszámmal megjelenni, hogy többséget képezhettek volna, az vagy pártfelegyelmetségükre, vagy a közügyek iránti közönyükre mutat; de tény az, mikép a helyszínen annyian jelentek meg, hogy a szabályilag kívánt tanácskozási szám kitelt. Esetleg a többség magyar volt; és e szerint nemcsak az ingyen fúradással és oda utazással történt idő- és költségvesztés, de egyszersmind a pontos megjelenés által, a meg nem jelenők felett kivívott többség joga az, a mire nézve a magyaroknak elégtételt van joguk követelni.

Nézetünk szerint ez jelenleg ezen esetből felmerült jogi kérdés, mely egyre megy ki az akkor létezett és kijátszott status quo visszaállításával, s a méltatlanul megutaztatott bizottmányi tagoknak azon egyén, vagy egyének költségéni kárpótlásával, a ki, vagy a kik ama botránkoztató eljárás indító valának.

Gazdasági egyesület.

Választmányi ülés június 1-én 1863. Gróf Mikó Imre ő nmlga elnöksége alatt.

1) Brassói selyemtermelő Griz Andrásnak az eperfa minősége s ültetési módjáról irt ér-

tekezéséről a kertészeti szakosztály elismeréssel nyilatkozik ugyan; azonban, miután a selyemtermelésnek alapja csakugyan az eperfa s ennek előállításában az első korszak t. i. a megkezelés s a esemeték gondozása legtöbb figyelmet igényel, s legnehezebb, sajnálatát fejezi ki a felett, hogy szerző utasításában éppen e stadiumot mellőzte el, ugyszintén azt sem tartja elzárjottnak, ha a selyemtermelés módját és tanát évenként osztják ki a termelők használatára; ennél fogva a k. főkörmányhoz küldendő felterjesztésben szerzőt felszólítandónak véli, hogy művét ne szakaszont, hanem az egész ügykezelés rendét előkezelve egy füzetben küldje be, hogy a k. főkörmány az egész felett ítélhessen s a belbecse szerint részeltethesse magas pártfogásában. A szakosztály véleménye elfogadtatván, a k. főkörmányszékhez ez értelemben felterjesztés határozatik.

2) Gr. Kálnoki Dénes jelenti, hogy Háromszéken s Erdővidéken f. év martius 21-kén a selyemtermelés előmozdítására egyet alakult, s felkéri a gazd. egyetlet, hogy tapasztalásai s utmutatásai s az új egyetlet törekvései ben segítse elő. Az első közgyűlés tárgyai voltak: a kezelőknek u. m. elnök, igazgató és választmányi tagoknak megválasztása, a szabályoknak a főkörmányszékhez felterjesztése, selyemtermelési kézi-könyvek, eperfa mag és hernyótörz megrendelése, mely utóbbit az orsz. gazdasági egyetlet titoknoksága utján meg is kapták. A választmány e tudósítást örömmel fogadja, az egyetlet működése eredményről teendő értesítést szivesen veendi, s szolgáltatás készséggel ajánlja, mi felől az elnökséget levélben értesíteni határozta.

3) A k. főkörmányszék 13. 460. 1863. szám alatti átiratában gr. Kálnoki Dénes elnöklete alatt Erdővidéken alakult selyemtermelő egyetlet alapszabályait küldi meg véleményadás végett. Attétetik a kertészeti szakosztályhoz.

4) A pesti orsz. gazdasági egyetlet elnöke Korizmic László átiratában megemlíti, hogy az orsz. gazdasági egyetlet a hamburgi kiállításon, a magyar collectiv kiállításra nézve azon szándékból indult ki, hogy az az egyes termesztők neve alatt ugyan, de mégis a tömeges termelést képviselve, nagyobb fontosságú terményeiben az ország productiv erejét fejezze ki. Ennél fogva szükségesnek látta, hogy a magyar collectiv kiállítás számára — a helyiség biztosítása végett — az előleges bejelentést megtegye oly formán, hogy a kiállítás Magyarországból küldetni fog mintegy 150 féle gabona és egyéb mag, 1000—1200 üveg bor, 60 db gyapjú stb. Mivel nem lenne kielégítő, hogy 30—40 féle buza, vagy más féle cikkek akárhonnan jöjjenek, hanem kívánatos, hogy ezek az ország különböző vidékeit képviseljék, felszólítja tehát az egyetletet is, hogy a collectiv kiállítás számára, különösen erdélyi buzafélék szerzéséről gondoskodjék stb.

Erre nézve a titoknok jelenti, hogy mlgs Paget János ur buzgalma és elnök ő nmlga meghagyása következtében tett felszólításokra, a mennyiben az idő rövid volta engedte, egy néhány tárgyat beküldöttek, miket a hamburgi magyar collectiv kiállítás számára Pestre fel is küldött, u. m. 4 féle búzát, egy kukoriczát, 18 db báránybőrt és 4 db erdélyi juhgyapjút. Küldők: Paget János, Puhl Ignác, gr. Bánfi Miklósné és ifju gr. Teleki Domokos. Tudásul vétetik.

5) A titoknok jelenti, hogy János László Szebenből, a pesti gazdasági egyetlet által elzárba vett borászati munkálatokhoz szükségelt szilágysági adatokat — catastralis kimutatást — az egyetlet számára megküldötte. Köszönettel vétetik.

6) A mariabruni erdészeti intézet egyik tanára Schindler, az ausztriai birodalomban létező gazdasági intézetek Schematismusát akarván kiadni, az intézet igazgatósága a gazdasági egyetlet választmányát az ide vonatkozó adatok megküldésére kéri, valamint Erdély erdősége mekkoraságát s minőségét kimutató adatokat. A felkéréshez mellékelt rovat táblázat lehető kitöltése a titoknokra bizatik.

7) Felolvastatik a n.-várad-kolozsvár-brassói vasut ügyben működő bécsi albizottmány elnökének gr. Zichy Ferencnek egyetlünk elnökségéhez intézett levele, melyben a felől értesít, hogy Belgiumban és Hollandiában a vasutvállalat financiaiis elrendezése végett

mulatván, azon meggyőződésre jutott, hogy a Bischoffsheim- és Hirsch-féle bankházzal megindított tárgyalások a elzárba vett mű kiterjedésének megfelelő s a kivétel minden feltételeit magában foglaló alapot képeznek, s a legjobb reményre jogosítanak fel, továbbá, hogy a központi bizottmány által megrendelt műtani munkálatok már annyira haladtak, hogy az adatokat legfelsőbb engedély kieszközölése végett fel lehet terjeszteni, azonban arra minden esetre szükség van, hogy Pawels, brüsseli hírneves mérnök és építész, a helyszínen megjelenven a hiányzó részek kiegészítését elrendelje, s a munka végleges befejezését eszközölje vegye. Ennél fogva felhívja az egyetlet elnökséget, hogy Pawels urat, kinek ítélete irányadó leend, legközelebbi körútjában, utazása mellőzhetetlen nehézségeinek leküzdésére nézve, mindazon könnyítéseket és szíves fogadtatásban, melyet az ügy és a biztos kitűnő egyénisége megérdemelnek, részesíteni segítse. A választmány ez ügy elintézését bizottságra bizza, melynek elnöke gróf Mikó Imre ő nmlga, tagjai: b. Bánfi Kálmán, gr. Bethlen Gábor, gr. Bethlen János, Gámán Zsigmond, b. Huszár János, Hincz György, Minorich Károly és Wagner Frigyes urak.

8) Gr. Lázár Kálmán, Amerikából a Smithsonian institutiotól kapott gyapott- és dohány-magot küldvén egyesületünknek kiosztás végett, levelében ígér, hogy ha az egyesületnek kísérlettelekre bármint amerikai magokra leend szüksége, azonnal megrendeli és ingyen megszerzi; ajánlja különben, hogy az említett intézettel, melynek titkára pr. Henry nemzetlünk irányában különös előszeretettel viseltetik, az egyetlet maga lépjen egyes üszekötötésbe, közölven az egybekötötés kieszközölésére szükséges feltételeket és módokat. A választmány a becses küldeményt köszönettel vevén, az ajánlatot helybehagyja s ennek nyomán teendő szükséges lépéseket elrendeli.

9) A helybeli lötenyészti és löverseny rendező egyetlet, a lö- és állatkiallítások érdekessége fokozása tekintetéből felkéri az egyetletet, hogy a folyó évben rendezendő állatkiallítását halassza el szeptember 20—24-ik napjaira t. i. a löverseny és lödíjazás idejére, s a maga kiállítását azzal kapcsolja egybe. Az indítvány elfogadtatván, a kiállítás elintézés az állattenyésztési szakosztályra bizatik, mi felől a tisztelt lovaregyetlet értesítettni határozatik.

Nagy János.
egyleti titoknok.

MEGYEI ÉS KÖZSÉGI ÉLET.

Csikszék, május 31.

Az ideiglenes bizottmány e f. hó 21-kére újból össze lön biva, mikor is főkirálybírói helyettes ur ő mlga a gyűlést megnyitó beszédében fölemlítvén, hogy ő cs. kir. ap. Flge Erdélynek jul 1-ére N.-Szében országgyűlést engedni méltóztatott, többek között felhívta a gyűlést, hogy daczára a mult martiusi határozatának, mely szerint az akkor felterjesztett feliratra nyerendő legfelsőbb válasz leérkezéteig magát elnapolta, ragadná meg az alkalmat, mely az országos ügyekhez szólás jogának gyakorolhatására most megnyitott, s a „sapientis est mutare consilium in melius“ elve szerint is a középponti választmányt annyival inkább alakítaná meg, minthogy azt különben ő mlga lenne kénytelen az utasítás szerint kinevezni stb. Ezt követte a f. kir. főkörmányszék egy leiratának felolvastatása, melyben a mult martiusi gyűlés határozata azért is rosztatik, mert a szeptemberi gyűlés már bizonyos közügyek tárgyalásába, s különösen a bizottmányi képviselő tagok számának szaporítása iránti felterjesztésbe stb. bele bocsátkozott volt; mihez azok sem szólnak, kik akkor egy szavazattal többségben maradtak volt, felolvastatott a kir. meghívó rendelet.

Erre volt alkotm. id. főkirálybíró, jelenleg bizottm. tag Mikó Antal előadva, hogy miután Magyarhonnak Királyhagón innen része az azon tulival 1848-ban a törvényes király által összehívott országgyűlés által végleesen egyetített, s ezen egyesítés nemcsak koronás királyunk által szentesített, hanem tényleg is végrehajtott akkor, midőn Erdély követi már a pesti országgyűlésen is megjelentek, sőt az azon évi erdélyi országgyűlés bejárása-

kor b. Puchner Antal kir. biztos kimondotta, hogy ez a legutolsó erdélyi országgyűlés volt, csak egy közös magyar-hon országgyűlést tarthatunk jogilag lehetnek, s ezért, valamint azért is, hogy a bizottmány a mult martiusi gyűlésében kimondotta volt, miként a feliratára adandó legfelsőbb válasz leérkezéig semmi nem tárgyalásba nem fog bocsátkozni, a központi választmány megalakításába sem avatkozhatik. Mi a többség által pártoltatván, s különösen Antalfi Károly főkirálybírói helyettes ur ö mlgának a „sapientis est consilium mutare in melius“ idézetére azt jegyezvén meg, miszerint itt csak törvényről, nem „consilium“-ról lehet szó, a bizottmány a törvényt, melyre határozatát alapította, se nem változtatja, se nem módosíthatja: határozatba is ment.

Ezután felolvastott az 1848., 1849., 1851. és 1853-dik években compromittált erdélyiek részére a Felsége által adott teljes bünbocsátóról f. évi pünkösztől 15-én 16.513. szám alatt kelt kir. főkirálybírói magas hirdetmény, mire főkirálybírói helyettes ur ö mlga a Felségehez hálafeliratot indítványozván azon záradékkal, miszerint a bizottmány a kegyelmi tényrt biztos zálogként tekinti annak, hogy a Felsége hazánk alkotmányát mielőbb helyre állítani méltóztatand, elfogadtatott.

Délután a gyűlés jegyzőkönyv hitelesítésével, s a felirat szerkesztésének megállításával fejeztetett be. A központi választmány is elnökileg már megalakított, melybe a bizottmányok több tagjai vannak mindkét oldalról kivéve. És így a követválasztás az erdélyi külön országgyűlésre nálunk is csak napok kérdése lett.

Hunyad megye bizottmányi gyűlése június 2-án a főispán által, azon kijelentéssel, hogy az erdélyi országgyűlésre küldendő követek megválasztásának elintézése végett hivattott egybe, megnyitván, a bizottmányi tagok névsorának felolvasása közben, Makrai László azon kérdést intézte a mlgs főispán urhoz, hogy miután a Felségének legközelebb kiadott amnestiája által a compromittáltak — milyennek tartottott a maga is — politikai jogaik gyakorlatába visszahelyezvék, a mint korábban megválasztott bizottmányi tag, hozzá szólhat-e a kitűzendő tárgyakhoz? Erre a mlgs főispán ur úgy nyilatkozott, hogy a kir. főkirálybírói kormányzástól azon utasítása van, hogy a legmagasabb kegyelmi ténynek nincs visszaható ereje, jövedőre nézve alkalmasságát megválasztatik, de addig bizottmányi tagnak nem tekintődhetik.

A névsor felolvasása után Zeyk József kinyilatkoztatni kívánja, hogy miután egy külön erdélyi országgyűlésnek alkotmányos törvényeink folytán semmi törvényes jelentősége sem lehet, hivatkozással ezen megyei bizottmányunk idej. mart. 23-án tartott ülése jegyzőkönyve 6 ik pontja alatt kelt határozatára, s az abban kifejezett jogfolytonosság

s jogfenntartási eszméhez és elvhez hiven ragaszkodva, nem teheti fel egy alkotmányos érzelmet bizottmányi tagról is, hogy a jelen ootroyált országgyűlésnek törvényhozási jogot tulajdonítani kívánja; miből kifolyólag akkor a mikor e bizottmányi gyűlés, a rendkívüli körülmények kényszerítése alatt az önvédelem tekintetéből az országgyűlési elömlőmlők eszközölése s az országgyűlés teendőiben részvételre magát elhatározza, azt csupán azon okból teszi, hogy a kínálkozó alkalmat felhasználhassa arra, hogy alkotmányos jogainak helyreállítását ö cs. és apostoli kir. Felségéhez hatályosabb uton folyamodhassék.

Ezen nyilatkozat egy szö ellenmondás nélkül az egész bizottmányi gyűlés által helyeseltetvén, az határozatba ment. Ezután az összeirt választók rectificációjára és a választások szabályszerű rendezésére a bizottmány megválasztatott.

Ugyanez nap huzatott fel mozsarak durrogása közt a dévai reformatusok tornyára egy új torony-gomb, csillag és vitorla, a helybeli reform. pap és a helybeli keblű főgondnok jobb idők kívánása mellett az unokák számára, kik a gombilregebe dugott s a jelen idők röviden rajzolt iratot olvasni fogják.

Ez alkalommal nem tehetem, hogy az olvasó közönséggel ne tudassam, hogy a déva reformáltak templomában több jeles családok jeles elödeinek porai nyugosznak, s a mint a toronyfedése szükségére állott, nem mulattuk el azon jeles ösök életben levő ivadékaikat megkérni az iránt, hogy azon fedélnek, mely elödeik hamvait védi, a viharok ellen megújítására adakozni méltóztassanak, de csak egy találkozott és ez mlgs Barcsai Ákos ur, ki e végre rövid időn 100 o. e. forintot beküldeni ígérkezett, a többi mélyen hallgat; reméljük azonban, hogy a kegyelet adóját azok is le fogják fizetni.

Vártóvi.

Maros-Vásárhely, június 5.

A városi képviselőség m. hó 27-én tartott közgyűlésében az erdélyi külön országgyűlést tárgyzó k. leirat és rendszabály fölolvastatván, minden tiltakozás vagy észrevétel nélkül a központi választó bizottmány titkos szözetelével következéssel alakult: gr. Lázár József városi képviselő, Antal Ferenc ügyvéd, Vályi Károly postamester, Fogarasi Döme v. k., Sárossy Károly rom. kath. tanodai igazgató, id. Reich Károly birtokos polgár, Pallocska Lajos v. törv. ígató, Dürös Lajos ügyvéd, Kovács Soma ügyvéd, Burdás Alajos v. k., Vadadi F. Lajos v. pénztárnok, Nemes Dániel v. k. és Szarvadi Lajos v. szónok mint tollvivő.

A bizottmány már falragasz hirdetményekkel az igazolás és fölszólamlás iránt a választókat fölhívta.

Marosszéken is folynak az előkészületek a követválasztások körül, egyelőre csak annyit legyen szabad tudatunk, hogy a követ-

jelöltek iránt székünk értelmisége sokkal tisztábban áll, semhogy némely rosszul értesült közlők szerint a szözetek eloszlandása esetében valamely nem remélt meghasonlásról annál kevésbé olyan egyéniségekről lehetne szó, kik a jogfolytonosság és alkotmányos törvényesség ünnepelesen bevallott elveitől csak egy hajszálnyit is eltávoloznának.

Egy székely.

Felső-Fehérmegye. (Előleges közlés.)

Ezen megye május 28-án tartá bizottmányi ülését. A gyűlés fájdalommal veszi azon intézkedést, hogy fenálló törvényeink mellőzésével külön országgyűlés hívatik egybe; azonban a bizottmány a felsőbb rendeletnek engedelmessé, hogy a követválasztás önkényesen ne vitessék végbe; a központi bizottmányt kinevezi. Tagjai: Fogarasi János főbíró, Szöcs János, gr. Bethlen Gábor, Pöcsa Ferenc, Beldi Albert, Szoboszlai B. Lajos, Karácsoni János, Csiki József, Fekete János görög e. lelkész, Veteran János g. e. lelkész, Jordátye Zaharia és Dendorf Georg luth. lelkész. Jövő számunkban részletesen.

Fogarasi vidék. (Előleges közlés.)

A bizottmány jun. 2-ra hivatott egybe. A főkapitány halálát mond a végzetnek, hogy az uralgó magasztos szelleme kiragadta a román nemzetet a sötétből. Bizzanak a Felségében, ki soha sem vonja el aiai kezeit az öt öszintén szerető román néptől. Mire az alapszabályok s ügyrendtartás felolvasatának. Erre jegyzőkönyvileg hálát mondatik, hogy miután a románok szeme előtt csak egy tabula rasa áll, a Felsége ootroy utján megkezdte az alkotmányos életet. Erre a központi bizottmány kinevezeték. Nyugalmozott örnagy Pöpa György alkaptány, Codru Dregusanulu h. főjegyző, Dániel Gremiu törv. ünlők, Mayer Gergely falusbíró, Bukur Bursan, Popp Juon, Gusulle Moise, Raicu Nikul stb. személyében. Olvasztatott a Türesvár s hozzá tartozott faluk rendeletre történt bekebelezése s átvételéről bizottmányi jelentés, mely a brassai közönség óvásával együtt a kormányzék elébe terjesztetik. Olvasztatik a kormányzék méltányló leirata a bizottmány eddigi magatartása iránt. A személyi szabadság stb. védelméről szóló bir. tanács törvény elfogadására Fogarasi vidék képvislete se látta magát illetékesnek. Az amnestia kedves tudomásul vétetett.

Gy. Fejérvár, június 1.

Napjaink édesbűlnék, a bizonytalan vagy féltékeny pártállások és nézetek tömörülnek, egyik-másik esemény kapcsolata folytán meghatározhatóbb jellegű és jellemű ölnének.

Eppen ma lön városunk egy pár jelenségnek színhelye, melyekről az lehet nevezetes, hogy többet jelenthetnek, mint színezetük követelhetné. A nélkül, hogy a városi elől-

róság helybenhagyása egy ily tényhez kikérteft volna, a g. n. egyesült templom területén a helybeli románok egy töredéke formális gyűlékezett tartott. E gyűlés előzményell, mely tartamát is kimutatta, meg kell említenünk, hogy a balázsfalvi érsek Sterka ö nmlga és a szebeni nem-egyesült püspök b. Saguna püspök ur is körlevélet intézkét illető papjához, hogy ezek a befolyásukba eső világi értelmiséggel magokat összekötésbe téve a népet egy informálják, hogy a beállandó követválasztásoknál az már biztosan legyen arra nézve tájékozva, hogy concentráló szavazatait, kiknek kelljen adnia. Saguna rendeletében figyelmeztet mőt az, hogy a szükséges és fontos súlyt fektet a megválasztandók g. n. meg-egyesült felekezetségére. E tény nyomán valakinek az férhetne meg észben, hogy a szebeni országgyűlésen a kir. előterjesztvények vallást illető pontjának mikénti keresztülvite-llést legfőképp a disznó nem ismeretlen érdekének kell döntőleg képviseltetnie.

E magas utasításokhoz képest a gyűlékezett meg lön tartva. Axente beszéde nyitotta azt meg, melynek tendenciája azon eszközöndő figyelem és gond felebrésztése volt, mely minden román választó kerületben a szavazatok osztatlan irányra föltt lesz örköndő. Beszélő szándéka helyeslésnek azon tényleges tanúsága lön, hogy Gyula-Fejérvár részéről egyhangulag kijelölték követekül Berdianu Miklós tanácsbeli, s Gaietann Miklós királyi táblai önlököt, kik a mellett mindketten nem-egyesültlek levén, Saguna specialisabb szándékatainak is képviselői. Voltak románok felesen, kik nem voltak eme gyűlékezeten jelen; de a jelen voltak közt is találkoztak, kiknek e tulbuzgó követjelölésnél önkénytelenül is megérett eszökben, hogy Fejérvárt nem csak románok s még nem is csupán nem-egyesült vallásnak vannak. Azonban ezek sem érztettek magokban elég parthajlamot és erőt arra, hogy saját és főérdeket szeritök idegen és kisebb érdekeknek helyezzenek alá. S ki is kívánhatná ezt tölök? Hisszük azonban, hogy míg még a kenyerétörés ideje elérkezik, városunk intelligensebb, illetőleg mérsékeltbb és számosabb részének is lesz ideje a megválasztandó követekre nézve figyelmét és szavazatát lathat vetnie. Az általánosabb figyelem a fejérvári követség érdemében Szoboszló György, b. Kemény Gábor és Veszely Károly felé irányul.

Második jelenségtől azon fényes menyegzőt lehetne említenem, melynek ünnepelei közt egy gazdag abrudbányai román ifjú és egy kisfaludi gazdag román leánya léptek ma Hymen oltárához. Hogy 25 díszkocsi kísérete az ölleket esküvőre, hogy a lakodalmi lakoma fűszereit csak mandolát 25 fontot, czukrot pedig 1 1/2 mázsát vásároltak be, az elvégre is igénytelen izlés és sajátlagos fénytízis statistikájának lehetne tárgyaeskája; hanem azon körülmény, hogy az ily családias ünnepet is a vidéki román értelmiség mily

TÁRCZA.

ÉSZAKI FÉNY.

(Folytatás.)

— És most indulj. Vedd e néhány forintot. Este nem árt egy kissé leitatnod a cseledéset. E végett egy uti palaczkot tölt meg a pincéből jó erős seprő pálinkával. Jó lesz, ha éjféltől a cseledéset mélyen fog aludni. El is feledek, fogadj egy szekerest s menj azzal, hogy hamarabb ott légy. Délután négy órára megérkezethsz. A szekerest a falu végéről küld vissza, nehogy megtudják, honnan mentél.

Tóbiás elindult. Gábor egész nap kimondhatlan izgatottságban volt. Késő este fölveté magát hálói lovára s sebesen levágtatott a völgyen.

Ronatájón gróf Hallay termei egészen új színt öltöttek. Az udvar újra volt porondozva, a kert elrongyolott rácásai megújítottak s gyönyörűre voltak csinosan kifestve, a rongyolott cserép-fedélzetet kitarozták, a falak ki voltak kívülül meszelve, belül kifűstve, s a padlat kiviaszkolva. Az elkallott butorok új borítekezésán éppen most dolgozóának, az újítás, szépítés, díszítés s az általános sürgősforgás mutató, hogy nagyszerű leend Izidora jegyváltása. Két-három apródot, cseledet lehet már látni egészen új egyenruhában, kék atilla s magyar nadrág fehér sinorral, paszományos vörös sipka, sarkantyus hosszú eszima jól illet a kiválógotatit paraszt fiakra.

Nemsokára ez egyenruhában látjuk Tóbiásnak is, ki legdélezegebb gyerek volt valamennyi között.

Csak Izidora nem volt sehol látható. A hajdan életvidor hölgy, ki úgy szerette a szabad természetet, oly vig röpkedéssel üldözte a pilléket, most elzárkózva lön magános szob-

bájában, mindig imakönyvből olvasgatva, melynek minden lapja át volt áztatva folyton folyó könyveivel.

Nagyon megviselte szegény hölgyet az utóbbi néhány hét. Arcza elsoványkozott, szemei kihaltak, telt gömbölyű karjai elfogytak, mellesontjai láthatók lönnek, melyeket oly üde, oly fiatal teltség fűdött ekkor. Tíz évvel eltessébbet mutatott életkoránál a szegény gyermek.

Tóbiás nagyon sokat fészkelődött, hogy valamiképp bár hollétét kipuhatolhassa a ház kisasszonyának; megbarátkozott a kutyákkal és szobaleányokkal, s általában jó kedvsége megnyerte az egész cseledéset. A cseledésetől megtudta csak hamar, hogy estszürkület tájánt szokott a kisasszony rövid sétát tenni a kertben s a pavilonban, mely a kert közepé tájánt feküdt, hosszú időig mulat, többnyire mindig a grófnő szokta onnan elhozni őt, ki ezen sétája alatt vagy vele van, vagy az ablakból mindig szemmel tartja őt. Megtudta azt is, hogy a kisasszony nagyon szomorú, bizonyval nem szereti völgyénét.

Jól belátta Tóbiás, hogy nagyon is szemesnek kell lennie, hogy a grófnő szemmel tartva a kisasszonyt meg ne sejtse az ő gyanús közeledését. Sokat törte fejét, minő trükk alatt mehesen ö estszürkületben a kertbe, és semmi alkalmas ötletre nem jöhetett. Végre szemével láthatta Izidorát a szobája előtti folyosón végig haladva a kert ösvényére állszállani, s elhaladni a folyosón.

Teremtő uram mit tegyek? gondola magában, és éppen akkor látta a kertnek udvarra nyíló kapujához egy hazaérkezett kecskét közeledni, mely felállva a kertre, a őshajló faágakat rácsálta. A kapura egy ösvény rugott, mely szintén a pavillon felé irányult. Tóbiás széttekintett, észrevette, hogy a ház ablakaiból e kapuhoz nem láthatni, fölnyitá gyorsan a kaput, s a kecskét bebocsátá. A kertésznekni szerető állat azonnal kezdett hozzá látni a csemetékhez. Tóbiás kiáltva beharant a kapu, a kecske felriadva szaladni

kezdt végig az ösvényen. Tóbiás lármázva hajhászta azt. A zaj felriasztá Izidorát, kinézett a pavillonból. Tóbiás éppen idáig hajhászta a kecskét, de elég szemes volt észrevenni, hogy a grófnő éppen ablakában ül s Izidorát szemmel tartja. Tudta, hogy a beszédek szemmel hallani nem lehet, a mint tehát a pavillonhoz közeledett, Izidora felé öllb nem is nézve így szóla: Kisasszony én Zóvathy Gábor urfi inasa vagyok. A grófnő önéz, nem adhatom át levelét; de leteszem a köasztalra, a pavillon oldalánál.

— Jól van — szólt Izidora, sejtve az elhaladóval, hogy őt megértette.

Tóbiás szerencsésen elhelyezé a levét, kiüzte a kecskét és néhány perc múlva még dícséretet kapott a grófnőtől szemességedért.

Izidora kijött a pavillonból s mellékséta után a köasztalhoz ment, átvette a kised levelkét. Már inkább be volt szürkültve, hogysem elolvashatta volna. Keblébe rejté azt, s bement szobájába.

Halvány elepedt arcza gyöngén kigyuladván kedvese emlékeztetére, a grófnő e változást láznak tulajdonítá s töprekedni kezdte a féltett hölgy körül, s fűrkészte, ha valjon nem érzi rosszul magát?

Izidora fejfájásról panaszkodott, remélve, hogy tán magára fogja hagyni nagynénje. De ellenkezőleg ez kezdte szeszeműket keresni elő, s bekente azzal Izidora halantékait, s mindenképp vigasztalni, földeríteni igyekezett őt. A vacsoraidő így közeledett el. Izidora álmoságról panaszkodott.

— Valaha tehát gondol az álomra is — gondola gróf Hallayné — s úgy intézkedett, hogy mielőbb csönd legyen a házban s nyugalomra hajtsa fejét mindenki.

Izidora szobája a grófnő budoirjával szomszédos volt. Ezt ő s madame Rossi Cordula használák hálósobául. E szobából az ebéd-löbe is lehetett nyitni, melynek egyik ajtaja az udvarra, a másik a kertre nézett.

Izidora a lefekvés után várt egy kevéssé, midőn a madame szokása szerint a falfelé be-

fordult, ekkor elővette a levelet s remegő kezekkel bontva fel ezt olvasá: „Izidorám! Az egész világ kárhózat irántami hűltségedért, csak én mentelek. Azt hiszem, sötét ármaný játszik veled. Tudnom kell mindent, hogy megmentselek. Kérlek ma éjféli tizenkét óraker jelenj meg kertetekben a pavillonban.“ Gábor.

Ez egészen véletlen jött felszólítás nem kis zavarba hozta a hölgyet. Gyakran merült föl lelkében azon vágy, hogy találkozzék Gáborral s elbeszélve neki egész balsorsát, bocsánatot kérjen s öök buesut vegyen tőle; de elgondola, hogy Gábor szívére nézve sokkal jobb lesz, ha őt hűtelennek, hogy sem áldozatnak tartandja. A hűtelen emléket meg fogja vetni ő, s más hölgy szerelmében még lehet boldogságot; de a szerencsétlen áldozatot mélyen fájálna, s talán sirja széléig szenvedne annak szomorú emlékezte miatt.

Most, midőn maga Gábor hívja föl a találkozásra; azon férfin, kit a hölgy szíve mélyből szeretett, s ki előtt egy titkos gondolata sem lehetett, élénk tusakodás vett erőt a hölgy egész lelkén. Mit tegyen? kérdező önmagától. Kitegy-e kedvesét is egy öök báratnak, vagy mellözze a kívánt találkozást, hogy így az ifju gyűlöletét vonva magára megmentse őt a mélyebb szenvedésektől? De ő férfiú — folytatá gondolatait a szegény hölgy — talán ő ismerve a törvényt és társadalmat, nem fogja helyzetemet épp oly kétségbeesétségbe találni, a minőnek én találtam. Talán fog ő valamely módot gondolni, hogy e sötét cseleszövény hálóból s az irtozatos hálál örvényéből engem kiragadjon. Látnom kell őt, elfogok mindent beszélni neki. Szívem őt választá társául, lehetne-e valami titkom előtte, s megszeghetném-e valamely kívánatát. Igen, igen, tudja meg ő balsorsomat, és erős elhatározásomat.

(Folytatjuk.)

őszhangzólaga használja föl nemzetiségi tinte-
téstül és politikai tájékozásul, az némi tanúsá-
gos figyelmet érdemel s érdemelhetne még
inkább, ha tudomást szerezhettünk vala a je-
len volt Axente ez alkalomból állítólag hallat-
ott tosztajairól.

Szintén ma valánk egy zeneestélyen
jelen, melyet a Salamon János vezetés alatt
álló kolozsvári első zenekar Előpatak felé
utaztatva városunkban rendezett. A program
ez vala. I. szakasz: Magyar induló, Dunán-
csárdás Salamonról, Román dal szintén Sala-
monról. II. szakasz: Nyitány Hunyadi László-
ból, Pityegő csárdás, Kálmán négyes Sala-
monról; Troubadourból, Rákóczi-induló.

Salamon ritka műveltségben részesített ben-
nünk. Játéka sokkal népszerűbb, hogy sem
azt itt bírálatszerűleg ismertetünk kellene,
minden darabját élénk taps és bravo-zás kö-
vette. Tetszés nyilatkozatunk azonban a „Ro-
mán dal” eljátszása után emelkedett főfokra.
Szerintünk Salamonnak egyedül e szerzemény
is tekintélyes nevet kölcsönöz. Tehetsége mel-
lett tanulmánya- és tájékozottságáról tesz az
tanúságot, hogy a különféle román dalár-
nyalatokat a hátszegvidéki ismert áriától fogva
keresztül a fonó-lánya busongó dalain a
pásztor-furulya kesergő danájáig oly művészi
mózaikokkal illesztette össze. Másfelől azon-
ban e többféle árnyalat s a variációkra tul-
figyelem az, mely e compositiót egy megba-
tározott tyusztól megfosztja. Appruximcsárdá-
sához egy keveset hozzá kellett szoknunk.

A választékos közönség igen szerény szá-
mu volt, részint mivel elég korán nem volt
értesítve, részint azon régóta sóvárogtnak isten
áldása miatt, melyet reményünk az ég ma
delután tetemesen megeredtt csatornáinak jó-
tékonnyal medvéhez köt. E körülmény is rugal-
mazta a Salamon-féle bővös hegedűk által
hullámszába hozott kedélyünket.

Tusnádi.

Kolozsvár város m. hó 28-án tartá
közgyűlést, melyben az országgyű-
lésre leendő követválasztás volt szűnyegen. Mi-
után az országgyűlés ellen óvatást tettek, me-
galakták a központi bizottságot, melynek tagjai:
b. Jósika Lajos, ifj. Pataki József, Urmási Sám-
uel, Kővári László, Molnár Miklós, Szempé-
ter Imre, Rueska János, Csulak Dániel, Pap
József, Klausch János, Gut János, Lugosi Ist-
ván, Sütz József, ifj. Tauffer Ferencz. Néha-
nyan lemondtak, újakkal pótolattak.

Ész-Fejérvár, máj. 30.

Ezen levelem érdem szerint aligha a „me-
gyei és községi élet” rovatában helyet foglal-
hat; ha csak a t. szerkesztő ur kegyéből azon
negatív ugyan, de nem minden jelentőség
nélküli értesítés fejében oda be nem sorakoz-
zik, hogy a többiekhez hasonlóan alkotmá-
nyozásra hívott városunk fényvilágos (ez is
megállhat ad normam félhivatalos) életében
köznyomással még kevés történt. Ez is a
helyzet érdemleges konstataciójának fölémlíthető
akkor, mikor meg vagyunk szokva olytán
telegrammokat is érdekel olvasni: „Megállit-
hatni vélt alapokon a czél (p. o. a kiegyen-
lítés czélja) megközelíthetése iránt szándékba
vett mozzanatok reménye kilátásba helyezte-
tik.” Hogy e sejtelmesszerűségben is tollam
mintegy önkénytelenül ir, onnan van, hogy
pár nap óta észleltünk lehet a városban bi-
zonyos hangulatot, vagy hangtalanságot, mely
azt sejteti az észlelődvél, mintha valami olyas
történt volna, mire hosszú képet kell csinálni.

Most említhetjük néhány napig nem vagyok
azon helyzetben, hogy városunk epochalis
életényeiről egész bizonyossággal s olyformán
nyilatkozhatnám, mint Kolozsvár s Udvarhely
már e lapok utján is nyilatkoztak. Ambaré
é tekintetben nem ismerhetni félre némi differen-
tiát, mi a megyei és városi viszonyok és
mindkettőnek közegei közt létezik.

Miután a beállott új alkotmányos élet az
izraelita atyafiakat is sorompóba állítja, miután
már annyi történt szóval és tettel a zsidók
emancipációjának előzményeivel; itt ezen erdélyi
zsidó főközhelyen feltűnt előttem azon a na-
pokban szárnyra kelt hír, mi azon tényleg
valóság, hogy egy beesületben és nemzeti ér-
zületben elismert izraelita polgárt, ki mészá-
ros mesterségének minőségét, egy mint sze-
mélyiségének erkölcsi és szellemi oldalát bi-
zonyítványokkal támogatta, a helybeli mészá-
ros czéh a maga keblébe fölvenni legkevésbé
érzette magát hajlandónak. Megjegyzendő,
hogy e czéh csaknem egészen oláhok és zsi-
dókból áll, kikkel szemben egy pár magyar
személyiség a többségtől elütő szándékklára
nézve nem egyéb kézzelfogható érvénytelen-
ség. Roman és szász atyáinkai részéről
ezen eljárás éppen idő szerint nem volt elég-
gé tapintatos; mert bizonyos, hogy valamint
a külsőben álló követválasztások, úgy más
nemzetközi surlódások alkalmára is hasonló
tények által nem fognak magoknak a zsidók
rokonszenvét elkötelezni.

Irátnék még holmi félig köztudomásra

vergődött dolgokról; de nem tartozván azok
közé, kik tudósításait a lapok következő
számaiban megszokták desavouálni olvasni:
jelenben egyből nem írok. Most is előttem
a „Családi kör” 21-ik számában egy intő pé-
lda, miképp szokták a nagy közönséget infor-
málni mindazon levelezők, kik asztalaik mel-
lett teremtik az újdonságokat. Emeltet lap Gy-
Fejérvárról egy levelet közölt a Lendvay-pár
vendégszerelésére vonatkozólag. Ki a tény kör-
ülményeit ezen lapokból olvasta, nem tudja,
hogy az említett levél fölött boszankodjék-e,
vagy kedélyeskedjék. Eltekintve eme levél
tautolog stílusicájától, ami különös tárgyla-
gossággal van benne, ez is valótlán; s valamint
a Lendvay-párnak, úgy nekünk sem hizeleg-
het az igazság rovására. Leginkább B. Orbán
B barátunk nézve lehetne elkötelező, ki a
levél szerint a Lendvayakat pompás fogat-
tán szállította volna Fejérvárról tovább.
Ő is elmondhatja e tekintetben, hogy ama
levél doxológiájába úgy jött be, mint Pilátus
a credobá; más érdemben nem, de a „pom-
pás fogaton való elszállítással” nézve, miután
a Lendvayak a Biasini-féle gyorskocsin men-
tek Kolozsvárra, ő is bátran megmoshatván
kezéit, mint Pilátus.

E curiosum-félt azért emlitem itt tüze-
sen fel, hogy miután az említett levél alatt
az én alább jegyzett nevenem rokonhangzásu
„Tasnady” név áll: mindkét lap olvasói előtt
a „K. Közöny” „T.” jegyű tudósítójának hi-
tele biztosítsák.

Tusnádi.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Közelebből a helybeli ref. főtanoda-
ban ezült egy évvel alakult „Kölsefi kör”
nevet viselő önképző társulat, Kölsefi-ünnepet
fog rendezni, melynek programja annyival
érdekesebb lesz a szathmárinál, hogy az ün-
nepélyben csak is a társulati fiatal tagok vesz-
nek részt, s a munkák is fölök kerültek ki,
így az emlékszedet Folbert Ernő, az em-
lékverset pedig Sám Lajos írta. A nap-
ot s programot annak idejében közöljük.

— Városunkban az utóbbi időben több
házkirabási kísérletek történtek. A napokban
az éber rendőrségnek sikerült felfedezni a
bűnczínköseket, kiket a sétatérn éj időn kö-
rül fogott egy rendőr egy pár városszolgával.
A bűnczínkösek ellenállottak. Egyikük a rend-
őrrel viaskodott, ki őt magával együtt földre
rántotta, a rabló a tusakodás közben szíjje-
ből kibontakozva megszökött. Az ellentállók
egyikét a városszolgák lövés által megsebe-
sítve elfogták, a másik szintén megszökött.
Miután a complot fel van fedezve, és isme-
retések egyenei, remélhetni, hogy mind kére
kerülnek.

— Kolozsról június 5-ről a következő ér-
tesítést vesszük: Tegnap itt a helybeli rom.
kath. templomban ur napja, minden vallásfe-
lekezeti hallgatók jelenlétében tartott meg.
Már első harangozástkor a szentegyház annyira
zsúfolva volt, hogy alig lehetett beférni; a ki
rendes időben jött, vagy fenn kellett állni, vagy
külön behozott székekre ülnie. A bányabük-
völgyi csalógnagy pater Vitus repült ki kolo-
svári magányából, s tartott nekünk oly hatal-
mas egyházi szónoklatot, melyből mind az egy-
szerű földész, mind a tudós lelki gyönyörű
meríthetett; mely egy vallásfelekezeti sem
sértett. De térjünk világi dolgokra, úgy is
azt panaszoja pater Vitus, hogy tulságosan
elvagyunk merülve az anyagiakban. Utunk le
Apahida-féle nagy szorgalommal, és erőfeszít-
ással készült a szomszéd megye kölesönös se-
gítségével. Hogy annál sikeresebben menjen a
munka a keblé régi kiváltságosok is úgy ál-
doznak mint bármelyik polgár. Ugy is kell,
miután posta állított itt fel, annak jó ut kell;
s miután kérvényezték a sokáka kinyitását
arra nézve is fölfeltétel a jó út. A központi
bizottság még nem kezdte meg munkála-
tát. A magyarok követjelöltjök iránt tisztában
vannak, a románok még mind hallgatnak.

Szekelybányatájai.

— Aranyosszékről írják nekünk: A hos-
szas szárazság után e hó 2- és 3-kán esendes
esőzés enyhítette meg a kiaszott földöt, mi
4-kén havazással végződött és 5-re virág-dal
a várfalvi erdők és a csegezi határ hóval
voltak borítva, mi az észkasabb helyeken
egész nap megállott. A marha dögvész jává-
ban kezdett uralkodni, mi nem kis remélés
okozott a gazdáknál. Tiszta búza aratásra és
széna csinálásra silány kilátásunk van. Bizott-
mányi gyűléstünk még nem volt s nem is
lesz, mert a mint halljuk a f. k. k-szék az
ideiglenes bizottságot feloszlatta, és egy kö-
zépponti bizottságot kinevezésére a fötsz. ö-
mlgát bízta meg, a mi ki is van már ne-
vezve 12 tagból a két választó kerületben, és
9-kén kezdi működését az ismert 8-sok értel-
mében. Ma mindenkinek feje a leendő ország-
gyűléssel van tele.

— Schmidt Konrád ur, a szász ispán-
helyettes Bécsben járt, a honnan f. hó 4-kén
érkezett vissza N.-Szebenbe. — A „Sachsen-
land” főúrnyszékeinek alelnökei Herbert

Ede főkörmányszéki tanácsos; tanácsosokul
pedig: Schneider, Macellariu, Lassel, Schwarz
és Binder nevezettek volna ki. Tehát egy
román is. Gleichberechtigung im Sachsenlande!
— Szebenben 1128 választó van. — A szász
nemzeti gyűlés a három ispán-jelölés érdeké-
ben f. hó 18-kán fog összejúlni, midőn a három
jelölt megválasztását Szebeni kommunális
és magistratusa intézendi. Ez Szebennek his-
toriai jóga.

— Eppen most hagyta el a sajtót Pesten
a következő érdekes munka: „Nagy-Enyednek
és vidékének veszedelme 1848—49-ben.” Tör-
téneti vázlat, írta b. Kemény Gábor. E mű
a hazánkban történt legutóbbi néplázadás
egyik legszomorúbb tragoediáját írja le. A
történetről kerülhetlenségével tájékozza az ak-
kori bécsi kormány titkos működését szemben
azon politikai vívmányokkal, melyeket a ma-
gyar királyság az uralkodótól rendes törvény-
hozás útján megnyert vala. Ép és velős ar-
gumentációkkal mutatja ki hogyan használta
fel az eszközül az oláhok gyűlöletét s szol-
gassági remissenciát, minő biztatásokat adott,
s hogyan vettek ezekből táplálékot a commu-
nistus irányzatok. Az általános elméletet ama
véres események részletes leírása követi,
melyeknek emlékezete mindnyájunkra nézve
egyránt szomorú. Az egész munka szép tol-
lal, meleg lélekkel s világos taglalással van
írva, s minden erdélyi ember mely részvételt
fogja azt végig olvasni.

— Elhagyta a sajtót „Magyar olvasó
könyv”, elemi és real tanodák gymnasiumok
és magán növendékek használatára. Dolgoz-
ták és szerkeszték Gáspár János és Kovács
Antal tanárok. Első folam 7—11 éves mind-
két nemű tanulók számára. Első kötet. Ötödik
bővített kiadás. Stein János könyvnyás sajtója.
Ára 50 kr. Kemény kötésben 70 kr.

— Megjelent „Kereszténytan” 9—14 éves
reform. vallásu gyermekek számára. 1-ső és
2-ik füzet. Írta Baló Bénémin dévai ref. lel-
kész. Egy füzet ára 35 kr.

Értesítvény.

A folyó 1863-ik évi szeptember hó 24-ik
napján Kolozsvárt kiosztandó ló-
tenyésztési jutalom díjakiránt.

A m. belügy ministeriumnak és főhadpa-
rancsnokságnak 1863. 1860 A szám alatt
kelt intézkénye rendén közzé tett legfelsőbb
császári kir. kegyelmes rendeletnél fogva az
országos lótenyésztés emelése és jobbítására
a folyó 1860-ik évtől kezdődőleg hat egymás
után következő évekre a 2 lóversenyi császári
díjakon kívül, még évenként 100 % száz es
arany jutalom díj kiadására rendeltetvén el, és
összevont díjjakra való kiutazásával, odaítélésé-
vel, és kiadásával ezen lótenyésztő és ver-
senyegylet bizatván meg;

Ez idézett legfelsőbb k. rendelet nyomán
közvetítetik:

I. Miként a f. 1863-ik évre a k. adomá-
nyozott 100 aranyból a következő 13 díjjak töl-
tettek ki: u. m.

1-ör 4-től egész 7 éves anya kanczáknak
egy sikerült szopós csikóval, melyek jól van-
nak ápolva, egészségesek és erőteljesek, és
egy jó tenyész kancza tulajdonosaival bírnak
három díj.

1-ső 12. d. es. arany, 2-ik 8. arany, és 3-ik
5. arany.

2-ör 3. éves kanczáknak, melyek kitünő
tenyész képességet ígérnek, és hámba lett fo-
gatások mián még láthatólag megromolva nin-
eseak, három díj:

1-ső 12. dr. cs. arany, 2-ik 8. cs. arany,
3-ik 5. cs. arany 3-ör 2. éves kancza csikók-
nak 3 díj.

1-ső 12. dr. cs. arany, 2-ik 8. cs. arany,
3-ik 5. cs. arany. 4-er 1. éves kancza csikók-
nak három díj.

1-ső 12. dr. cs. arany, 2-ik 8. arany, 3-ik
5. arany.

Összesen 12. díj. 100 dr. cs. arannyal.

II. A tenyésztési jutalom díjjakért pályázó
kanczák tulajdonosai községi előjáró bizonyít-
ványával tartoznak azt bebizonyítani, hogy a
csikóstól elővezetett anya kancza meg a csikó
születése előtt ta'udonuk volt, hasonlóan az
elővezetett kancza csikó tulajdonosa is, hogy
az, egy annak elletése idején birtokában volt
anyától elletett, és általa neveltetett fel.

III. A fennebbi tenyésztési jutalom díjjakra
pályázni kívánók oda utasítatnak, hogy kiál-
tandó lóvaikkal f. évi szeptember 23-án délelő-
tti 10 órákor az ugynevezett városi lóoskolá-
ban a lóvásár tér mellett jelenjenek meg, a
jutalmak oda itélés és kiosztása történik f. évi
szeptember 24-én ugyanott az a végre kineve-
zett bizottság által; megjegyzetvén, miként
ezen díjakban csak a kisebb lótenyésztők
részesülhetnek, a ménes tartók dícsértés meg-
emlétségnél egyebet nem nyerhetnek.

Az oda itélt tenyésztési jutalom díjjak a ju-
talmazott állatok tulajdonosainak az egész bi-
zottság s valamennyi pályázók jelenlétében azon-
nal készpénzben fognak nyugtatvány mellett ki-
fizettetni, és ép úgy fognak azon tenyésztők ne-

vei is felolvastatni, kik jutalomra méltó kanczá-
kat hoztak a pályatérre, de a jutalomdíjak
elégtelessége miatt azokban nem részesíthettek,
s az sem fog elmulasztatni, miszerint a díj osz-
tás eredménye, mint szintén a pályázó állatok
száma a hírlapok által közzé téteassék.

Kolozsvárt, május 20-kán 1863.

Az erdélyi lótenyésztő és versenyegylet
választmánya.

POLITIKAI HIREK.

Angolország. London, maj. 30. Az
alsóház ma éji ülésében kilencz óra hosszat
tartó igen élénk vita folyt a török-szerb kér-
dés felett. Több szónok, köztük Cochrane,
Maguire, Grant, Duff, a leghevesebben meg-
támadták a portát. Layard védelmezte, a szul-
tán céljait nemeseznek tüntette fel, ha szinte
ő magassága némi előitéletektől van elfogulva.
A mi Szerbiát illeti, ezt Oroszország igaztja,
a mely neki folyvást fegyvert szolgáltat.

Május 27-én Sheffieldben egy nagy mee-
tinget tartottak e kérdés eldöntésére: „fel-
kell-e hívni a kormányt, hogy jó szolgálatait
Északamerikában, kiegyenlítés czéljából esz-
közlendő fegyverszünet érdekében érvényesít-
se.” Mintegy 10,000 személy volt jelen, fő-
szónok a város képviselője Roebuck. A nagy
többség a kitűzött kérdés értelmében határo-
zott; a semlegességet javasoló módosítvány
elesett.

A „Times” írja jun. 5-ről, A görög trón-
nak Vilmos berezeg általi elfogadásáról ké-
szült jegyzőkönyvet ma írják alá a külügyi
hivatalban.

Franciaország. Páris, jun. 2. A vá-
lasztás eredménye által okozott benyomásról ír-
ják a kölni lapok: A győzelem, a melyet az
ellenzék tegnap Páris minden választókerületé-
ben kivívott, rendkívüli bátást idézett elő. 9 1/2
óra felé az eredmény egész általánosságában
tudva volt. Előbb senki sem akarta hinni; mi-
után azonban félórával később az esti lapok
igazolták, zajos örömmünnyilvánulás tört ki: az em-
berek kezeit szorították, ölelkeztek, kává-
házakban, utcákn és sétányokon felfanagon ol-
vasták a hírlapokat, egyszerű nagyszerű izga-
gottság fogott el minden embert, de azért a rend
és csend sehol se lön megzavarva, sőt egy egy
hangos kiáltás is ritkán hallatszott. A „Temps”
következő megjegyzést tesz e jelenetre: A pá-
risi választásokat csak az 1848-i elnökválasz-
táshoz lehet hasonlítani, a melyet szintén, ha-
bár helytelenül, a régi pártoknak tulajdonítottak.
Sokszor mondták nekünk: az 1848-iki
választás rendet jelentett. Ha nem csalódunk:
az 1863-i párisi szavazás szabadságot jelent.
A többi független lap is hasonlóan nyilatko-
zik, s a pénzesarnok, a szajnai megyefő-
nöknek választási nyilatkozványában kifejezett
féleme daczára, szilárdul tartotta magát.

Maga a „France” sem tagadhatja meg e
választás eredményének fontosságát. Egy 20
szavazatból álló ellenzék, ugymond, 283 ké-
pviselő között legkisebb nyugtalanságot sem
okozhat, miután a többség a kül-és belpolitika
minden kérdésében szilárdul áll a kormány
mellett. De az látnivaló, hogy azoknak a jelöl-
teknek, a kik a szabad elvek lobogója alatt
léptek fel, ily őszhangú diadala komoly vál-
tozás szükségességét tanúsítja, alkotmányos
reform értelmében. A császáron áll, az ő böl-
csessége és előre látásánál fogva egy ily nyil-
vánulat horderejét megmérni, s bizonyosok le-
hetünk benne, hogy az ő magas akarata el
fogja határozni, a mit határozni kell. A csá-
szár sobasem vetette meg a közvéleményt sőt
arra szoktatott bennünket, hogy ne utána, ha-
nem előtte járjunk.

Olaszország. Turin, jun. 4. A ké-
könyvet ma terjesztették a kamara elébe. A
beune levő diplomatiai okmányok közül a kö-
vetkező két jegyzék érdemel figyelmet. Egy
mart-21-iki jegyzékben Pasolini kijelenti, hogy
az olasz kormány kész, minden további együt-
tes lépéshez csatlakozni, a mit a nyugati hatal-
mak a lengyelügyben a pétérvári kabinetnél
tenni fognának. A másik, apr. 21-iki jegyzék-
ben Visconti a katonai egyezmény megújítását
kívánja Franciaországgal, hogy a romai határ-
szélen a brigantik ellen hathatós intézkedéseket
lehesse tenni. Nigra párisi olasz követ vá-
lasziratában bizonyosnak mondja, hogy Drouin
de Lhuys megígérte a javaslatnak komoly tár-
gyalás alá vételét a nélkül, hogy a francia
kormány e tárgyi végleges határozatának
elébe akarna vágni. A többi okmányoknak semmi
fontossága.

Németország. Berlin, jun. 5. Berlin vá-
ros képviselő testülete 6 tagu küldöttséget vá-
lasztott, a mely tiszteletteljesen fejte le a ki-
rály előtt, hogy az alkotmány ellenére beho-
zott sajtómegszorítások nemcsak az alkotmány
és törvények érvénye iránti hitet rendítik meg,
hanem még igen fontos tulajdonossági érdeke-
ket is martalekul vetnek a közigazgatási ható-
ságnak s mélyen sértve vágnak be a polgári
életbe; továbbá, hogy a rendes államköltségvetés
nélküli kormányzás folytatása, s a mind mélyeb-
re ható alkotmányviszály a birtokos és iparl-

zö osztály bizodalmit folyvást nagyobb körben közzéadta; ennél fogva kérjük ő felségét, hogy az országgyűlés sürgős egybehívására állítsa helyre az alkotmányos állapotot.

A következők hat újság szerkesztőjei: „Berl. Allg. Ztg.“, „Spenerische Ztg.“, „National Ztg.“, „Vossische Ztg.“, „Reform“ és „Volks Ztg.“, és egy közös nyilatkozatban tiltakoznak a jun. 1-i sajtórendelet ellen, a melynek törvényességét illetőleg a kormány igazolással tartozik az országnak.

Orosz- és Lengyelország. Több hírlapi tudósítás igazolja, hogy a felkelők a kalisi kormányzóságban igen fontos győzelmet nyertek az oroszokon. Az eddigi részletek, habár nem egészen kimerítő közlések szerint, a Kalisch városát környező helységeiben maj. 31-től jun. 2-ig folyvást jelentékeny csaták voltak; a felkelők, a mint mondják, 5000-en összpontosultak, visszaszorították a sokkal nagyobb számú oroszokat Grochownak, a hol döntő csata volt. A lengyelek urai maradtak a csatatermek, több ágyút elvettek s az orosz tüzérseget tönkre tették. A lengyelek által el nem foglalt ágyúkat a fedezékre rendelt orosz gyalogság beszegezve hagyta el. Nagy mennyiségű fegyver- és lőszerkészlet esett a

lengyelek kezébe, a kik 300 oroszot fogtak el, köztük sok tüzérszázad. Az elfogott lengyeleket azonnal a legnagyobb sietséggel szállították a határszélre, a plescheni kerületbe. Kalisch csaknem minden katonai fedezet nélkül maradt, s hír szerint porosz csapatok fogának belé vonulni. Nők és minden a ki csak mozogni tud, a harezterre siet, hogy a sebesülteket, a kik az utakat és mezőket borítják, felkeressék és ápolják. Az ágyúk borzasztó pusztítást tettek, mignem sikerült a felkelőknek egy mesterleg kivitt lovas roham által az ágyutelepet elfoglalni s a hatalmukba ejtett ágyúkat az oroszok ellen fordítani. Az igazságtagság Kalischban rendkívüli; rendőrség és tűgnökök odább állottak, hivatalos és üzleti helységeket bezárták stb.

A bécsi „Presse“ következő tartalma táviratot közöl Krakkóból jun. 4-ről: A felkelők névze kedvezőtlenül szóló tudósítások Volhyniából és Podoliából, a melyeket Lembergből terjesztenek, hamisak és egy orosz tűgnökségtől származnak. Volhyniában a lengyelekre névze szerencsés csaták voltak Berdyczew- és Rawatyczénél Szychwal alatt, mult hó 30-án Koninál Oborski alatt. Május 28-án Czachowski és Konowitz, Sandomierzhez és

Bialobrzegi mellett egy század draganyost és négy század gyalogságot körülvettek, megverték és csaknem egészen megsemmisítettek.

Más tudósítások szerint is a napokban több szerencsés ütközete volt a lengyeleknek Loslynál (Wilna és Kowno közötti vasútállomás), Godhorodienál (vasútállomás Wilna és Dünaburg között) s Wilnába naponként szállítanak sebesült oroszokat. Egy Sibiériába indított fegyverszállítmányt is, némelyek szerint 13, mások szerint 80 személyből állót, sikerült a felkelőknek a vasuton kiszabadítani.

A „Journ. de St. Petersburg“ jun. 4-i számában közölve van Seeward északamerikai külügyminister felelete Franciaország felhívására a lengyelügybeli csatlakozás tárgyában. A felelet elutasítólag hangzik, miután Amerika be nem avatkozási hagyományos politikájától csak feltűnő szükségesség esetében térhetne el.

Görögország. Athéne, maj. 30. A nemzeti gyűlés a leendő király számára 12,000 font sterling életjáradékot határozott a védhatalmának fizetendő kamatból, ha a védhatalmak is beleegyeznek. Papadiamantopolis tüzérseget ismét athéni katonai parancsnokká nevezték ki. Sok törvényszéki hivatal-

nokot elbocsátottak. Missolonghiban a csendőrök elkergették parancsnokjukat. A távirat Athéne és Smyrna között helyre van állítva.

Ujabbak. Krakó, jun. 6. Pilcanál a radomi kormányzóságban Czachowski, egyetiltve Kononowiczal, megverték az oroszokat.

— Berlin, jun. 5. A városi tanács mai napon tartott ülésében meghatározta, hogy abban a küldöttségben, a melyet a képviselő testület a királyhoz küld, a tanács is képviselve lesz.

— Berlin, jun. 6. A hat újság, a melyeknek szerkesztői az új sajtó rendszabályok ellen tiltakoztak, megintest kapott: tények elferditése, gyűlöletes c'adása, gyűlölség keltése, engedeletlenségre igazítás és egyútt tartás miatt.

Bécsi börze Junius 8-kán: Nemzeti kölcsön 80.80. 5% Metalliques 75.75. Bank-részvény 792.—. Hitel-részvény 192.10. Váltó Londonra 111.10. Ezüst 110.50. Arany 5.30.

1860-diki Állam kölcsön 98.35.
Junius 6-án: Urbéri kárpótási kötvény: Magyarországi 75.75. Erdélyi 73.25.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

4. sz. Hirdetmény. (126) (1—3)

Az ideiglenes országgyűlési szabályok 35-dik és 36-dik §-ai alapján a V. E. Község által a választás kezelésére megválasztott középponti választó bizottmány a 42-ik és 48-ik §-szabályozásai szerint a választók névsora kiigazítására, az az eleni felszólalások átvételére s az ezek feletti határozattételre kíváncsi, 3 tagból álló bizottmányt ki nevezvén, s egyzersmind meghatározván, hogy az működését folyó junius hó 11. napján a közési teremben megkezdje, és ezen hó 13-án este 6 órakor bevégezze: — ez oly felszólítással tétetik közbirre, hogy mindazok, kik a folyó hó 8-ik napjától kezdve a tanács-háznál a közési teremben kitéve levő és mindenki által megtekinthető választók-névsorába felvéve nem volnának, azonban feljegyezve éreznék magokat ezen város követei megválasztásában résztveenni, úgy azok is, kiknek a lajstromba jegyzett választók valamelyike ellen megalapítható kifogásuk vagon, ebbeli okadatott ellenvetéseiket, a fenn kijelölt helyen és 3 napi határidő alatt, annnyival bizonyosabban tegyék meg, mivel azokat későbbben többé elfogadni az említett szabályok ellenére nem lehet.

Kolozsvár, sz. kir. város középponti választó bizottmányától, junius 2-án 1863.

557. 1863. Hirdetmény. (127) (1—3)

A szamosújvári országos fegyintézet, valamint egy néhány más törvényhatóságok fegyenczei számára a folyó 1863-ik évben körülbelül szükségesített ruha, fehér- és ágynemű, valamint a lábbeliekhez megkívántató anyagok és más börtönkellékek u. m.

11,833 1/2 rőf, 1 rőf széles ing-, bérlet- és foszlánynak való vászon
6822 rőf, 24" széles lábraválóknak való vászon
2400 rőf, egy rőf széles szalmazsáknak való vászon
108 font szürke ezérna
511 2/3 tuczet fekete esontgomb
177 „ „ fehér „ „
40 darab háromszögű kék nyakkendő
1034 pár cipőbőz szükségesített bőr anyag
500 pár talpaláshoz való fontos talp, és
1008 darab bádóg eszéze szállítása végett a fennebbi orsz. fegyintézet hivatalos iródájában folyó évi julius hó 2 kán reggeli 10 órakor irados árcsökkentés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók tisztelettel meghívattán, figyelemzetnek egyzersmind, mi szerent a szabályszerű béléggel és az általuk ajánlott egész anyag mennyiségeit követelt összevnek 10% árával mint bántapénzzel ellátott irados ajánlataikat legkésőbb az árcsökkentésre kitűzött napon reggeli 10 óráig, annnyival is bizonyosabban nyújtsák be a fennebbi fegyintézet igazgatóságának, mivel ezen határidőn túl bár mily jutányos ajánlat sem fog többé tekintetbe vétetni.

Az ajánlatokban a kívánt összev betűkkel és számbetűkkel irandó ki, és netalan előforduló különbség esetében a betűkkel írt szám fog érvényesnek tekintetni.

Az ajánlatokhoz a szállítani szándékoló anyagokból minta darabok is melléklendők, ha ezek azonban elfogadhatóknak nem találtnának, úgy az igazgatóság fog minta darabokat adni, miért is minden vállalkozó ajánlatában világosan ki kell fejezze, hogy azon esetben, ha az általa adott minta darabok nem találtnának elfogadhatóknak, kötelezi magát a szükségesített anyagokat az igazgatóság által adandó minta darabok szerent szállítani.

Ezen minta darabok, valamint a szállításra vonatkozó szorosabb feltételek is a fegyintézet hivatalos iródájában, a szokott hivatalos órák alatt az árcsökkentés előtt is megtekinthetők.

Végül megjegyeztetik még, miszerent a bőr némlékre és a bádóg eszézekre névze külön külön ajánlatok is elfogadtnak.

Az orsz. kir. fegyintézet igazgatósága Sz. Ujvárt, junius 2-án, 1863.

MOLNÁR FERENCZ, várnagy.

NEM HIVATALOS.

(769) Cs. kir. és hercegi szabadalmakkal fölruházott = a gyógytan legnevezetesebbtekintélyeitől megvizsgált = ajánlott = és bizonyítványokkal ellátott =

BERINGUIER LIPOT orvostudor

illatos gyógyszeres

KORONASZESZ

(vagy kölni-viz Quintessentiája.)

Beringuier orvostudor Koronaszesze a legválogatottabb s értékesebb zamatos-illékony részekből lepároltatás által készítettve, nem csak mint jeles illatszert, mely az élet-erőt eleveníti és erősíti, hanem mint jeles gyógysegély-szer is ajánlott. Ez egy valódi segély azokra névze, kik fejfájásban és fűköszvényben szenvednek, fog- és fűlfájásoknál, hűlés bajánál, könnyebb köcsvényes fájalmaknál, valamint az ideg-rendszer s az emésztő szervezett gyenge állapotjában, Beringuier orvostudor Koronaszesze bevéve, bedörzsölve, vagy a megnedvesített kendővel bekötve által, mint ideg erősítő, göres csillapító, s erősítő háziser hatályosan alkalmazható; igazi hasznos szolgálatot nyújt a Koronaszesz használata a mindennapi mosdásnál, és ha azt a mosdó vízhez vegyítjük, midőn

ily módon nemcsak a fő izmokat s a szemeket erősíti, hanem egyzersmind a bőrnek ruganyos lágyaságot és ifjú frissességet kölcsönöz.

Beringuier orvostudor illatos gyógyszeres, cs. kir. szabadalmazott Koronaszesze kizárólagosan csak eredeti üvegekben 1 fnt 25 kr. uj pénzben és eredeti 6 üveget foglaló ládákban — egy ládának ára 7 fnt 50 kr. uj p. árultatik, s fűgvenyei a bélégyvédre vonatkozó sz. rendelet szerit hivatalosan be van lajstromozva.

A hajak szépen tartására Dr. BÉRINGUIER

NÖVÉNY-GYÖK HAJ-OLAJA.

Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja távol minden ártalmas vegyítékektől mindég és mindenütt mint kitűnőleg előnyös szer szolgál a fő-hajnak és szakálnak fenntartására, erősítésére és szépitésére; övszer az oly alkalmatlan fejkorpa és folt képződések ellen, a hajnak fényt, kellemes simaságot s puhaságot kölcsönöz, s jelesen oly esetekben is, hol midőn a haj már hullani vagy a fő korán kopaszodni kezd, e szer gyógyhatása nagyon meglepő. Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja, a külföld ily nemű legjobb készítményeihez sorozható, de ezeket olcsóságával jóval feljűlmulja. Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja a mellékelt dugaszolt, czim pecsét nyomóval s fekete irással pecsételt eredeti üvegcsében ára minden bizományi rak-tározónál változatlanul 1 fnt uj p.

Dr. Beringuier összes szabadalmazott készítményei az eredeti szabott áron: Kolozsvárt: csak is gyógyszer. WOLFF J. s Khudi J. összevénél kaphatók, valamint Abrudbányán: Ferenczi Mihály; Beszterczén: Kelp Ferencz; és Dietrich & Fleischer; Brassóban: Stenner F.; Dévén: Büchler A.; Nagy Enyeden: Trajánovits Ede gyógyszerész és Bisztricsányi A.; Erzsébethelyen: Schmidt A.; Hátszeg: Mátéfi Béla gyógyszer.; Kézdi-Vásárhelyt: Hankó László; Köhalomban: Melas Ed. F. gyógyszer.; Maros-Vásárhelyt: Fogarasi J. D.; Medgyesen: Vándory & Brandsch; Segesvárt: Misselbacher fia és Teutsch; Sz. Ujvárt: Placintár és fia gyógyszer.; Szász-Régenben: Wachner Traugott; Szászsebesben: Weissörtel Ad. G.; Szebenben: Zöhrer J. F.; Székely-Keresztúron: Binder Márton; Gepszi-Szentgyörgyön: Vitályos Béla; Sz. Udvarhelyt: Kauntz J. A. gyógyszer.; Szeredában: Gozsy A.; Sz. Somlyón: Ruszka Ignác; Tasnádon: Szongott Jakab; Tordán: Velits G. és Wolff G.; Zalatárn: Megay Guszt. A. gyógyszer.

Postán küldve a göngyölek és bérmentesítésért a rendes áron felül a távolság és csomag nagyságához képest még 30 egész 70 krig melléklendő.

(128) Hirdetmény. (1—3)

Udvarhely-széken a Székely (Sztás) Keresztúri gyógyszerész emeletes házzal együtt, szabad kézből örök áron eladó. Bövebben értekezhetni iránta Székely-Keresztúron tulajdonos t. BINDER MARTON ural.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

Gróf Széchenyi István

Politikai Iskolája, Saját műveiből összeállítva. I. kötet 2 fnt 50 kr.

Csatározás a daco-roman törekvések ellen

irta DÓZSA DÁNIEL

Ára 40 kr.

A fenn czimzett röpirat Erdélynek mint a magyar királyi korona kiegészítő részének jogviszonyait fejtegeti, s az erre vonatkozó szentesített törvények rendszeres összeállítását mellett bizonyítja be a két terület politikai egységét. Ennél fogva most, midőn a napi belpolitika folytonosan ezen alapkérdés sarkpontja körül forog, a hazai közönség figyelmét hívjuk fel e munkácskára, mely úgy a megyei mint az országos tanácskozásoknál, e főbb kérdések körül hasznos kézikönyvül szolgálhat.

LÉNDVAY és LÉNDVAYNÉ fényképe

Ára egynek 70 kr.